

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Simonia II. quoad materiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

per manus possessoris, & etiam simplicis donationis titulo perceperit, seu de illo postmodum ad voluntatem intercessoris fuerit dispositum, quando cumque. cap. 23. nu. 110. notab. 7. & in ipso motu proprio.

SIMONIA II.

Quoad materiam.

VENDERE bona Ecclesie mobilia, vel immobilia, iniuste, licet sit sacrilegium, non tamen est Simonia. cap. 23. num. 99.

Bona Ecclesiastica quaedam sunt, pure spiritualia, quaedam pure corporalia, quaedam autem mixta. Merè spiritualia sunt gratia, & dona Dei: merè corporalia sunt vasa & ornamenta &c. seclusa benedictione quam habent. Mixta sunt Sacramenta, & actus conficiendi ea quæ constant ex re corporali & spirituali, & labore temporali. Merè spiritualia, & mixta, nullo modo possunt neque emi, neque vendi: Secus de merè corporalibus quoad rem temporariam, & sine ullo intuitu benedictionis eorum. n. 99. §. 3.

Non est Simoniacus, qui vendit scientiam, vel aliam, & naturaliter scibilia, & consilium etiam sine studio, & labore præstitum, quamvis

quamuis aliunde habeat vnde viuat. nu. 110.

Permutatio beneficiorum etiam quoad titulum facta, sine Superioris auctoritate est Simoniaca: Secus si cum illa. nu. 110. §. 3.

Idem de permutatione iuris habiti per regressum, accessum, electionem, presentationem cum alio simili iure. Idem de ea, qua renuncians beneficium, minoris valoris reddit pecuniam, vel constituit pensionem alteri permutanti beneficium maius. Non tamen est Simonia, quando Ecclesia, bona inæqualia habentes, permutarentur quoad proprietatem, refundentes separatim pecuniam qua illa bona æquentur. cap. 13. num. 200. §. 3.

Non est Simonia dare pro sustentatione ministrorum, vel pro libertate, vel pro solutione obligationis legis, vel consuetudinis. §. 4.

Nam hæc præpositio *pro*, aliquando significat pretium, vel causam principalem, aliquando impulsuam. ibidem §. 4.

Non est simonia dare vel accipere pecuniam pro impensis, vel pœna excommunicationis vel absolutionis per iurisdictionem spiritualem imposita, quamuis pœna non detur pauperibus. num. 101. Imò nec dare pecuniam ad redimendam vexationem, dummodo qui dat iam habeat ius acquisitum etiã
in

in possessione: imò nec in foro interiori erit
 Simonia, quamvis non sit possessio, si dans
 nihil iuris intendat emere, sed evitacionem
 discordiarum, & litium. Secus si non habet
 ius acquisitum nisi impediretur vim inferendo,
 vel procurando pro indigno, vel solus ipse
 occurreret dignus, qui eligeretur.
 num. 101. §. 8.

Simonia est dare pretium temporale pro
 emenda vita æterna. num. 100. §. 9.

Item dare alicui pretiũ, vt excubias faciat
 in domo defuncti, quãtis accessorie intelligitur
 illum debere recitare psalmos. n. 101.

Item dare vel accipere in pretium munus
 à manu, lingua, vel obsequio, secus si nõ
 daretur in pretium, quamvis laudes essent
 falsæ. num. 101.

Item dare pretium pro missa vel pro isto
 actu dicendi illam: sed tantum licet dare
 pretium per modum sustentationis. cap. 23.
 num. 101. §. 10.

Non est Simonia dare pretium pro obligatione
 exercendi munus vicarij Episcopi, vel parochi,
 vel capellani, vel concionatoris, vel pro labore
 adeundi locum longinquum. Ibidem. versic. addo.

Non est Simoniacus beneficiarius, qui
 nullo interueniente pacto soluit aliquid in
 possessionis adeptione aliis beneficiariis,

non tamen potest ad id cogi etiam stante consuetudine, si id quod datur vertitur in proprium commodum: secus si pro fabrica vel opere pio. *ibid.* §. I L.

Ius patronatus non potest vendi, neque emi. *num.* 105. §. 5.

Bona propria super quæ impositum est onus dicendi aliquas missas, non sunt spiritualia, nec Ecclesiastica. *cap.* 25. *num.* 8.

Episcopus, qui recipit aliquem familiarem constituta mercede annua, donec beneficium ei conferat, non est Simoniacus: dummodò nullum interueniat pactum de seruiendo gratis post collatum beneficium. *cap.* 25. *num.* 113.

Simoniacus est, qui per Simoniam ab alio commissam in fauorem eius, ipso ignorante, vel non contradicente, acquirit beneficium, in quo, vel ad quod nullum ius prius habebat, & resciscens id consentit, vel statim non renunciat. Secus si illa simonia commissæ fuit cum vno ex multis electoribus: quorum maior pars (Simonia non interueniente) eum elegerit. *num.* 119.

Non licet Episcopo iubere, vt certa quantitas pecuniæ detur pro Missa, & nemo minorem accipiat. Similiter quamuis constitui possit in aliqua Ecclesia, vt fiat supplicatio in funere illius, qui tantum

tum dederit, non tamen ne fiat pro eo qui non dederit tantum. capite vigesimo tertio, num. 106.

Pensio solita constitui super beneficio Ecclesiastico, non potest pecunia redimi, nec constitui. capite vigesimo tertio. num. 111.

Emens vel conducens Vicariam, vel quâlibet iurisdictionem, vel potestatem spirituales (etiam ad tempus) Episcopi, vel parochi, vel cuiuslibet beneficiarij, est Simoniacus, & meretur priuari: sed non est ipso iure priuatus beneficio clericali, & talis contractus est nullus. ibidem. vide etiam Simonia I I I.

Simoniam est vendere carius calicem, corporalia rosaria, & cat. ob benedictionem quam habent. num. 111.

Qui suscipit canonicatum, vel præbendam, vel beneficium, cum pacto docendi in scholis, Simoniacus est: secus si suscipiat cum onere imposto tali beneficio vacanti. cap. 25. num. 58.

Petere pretium pro excommunicanda, vel coniuranda locusta, speciem habet Simonia. cap. 27. num. 13.

Simoniam est, si prælatus eo plus exigat pro titulo, quo maius est beneficium. numero centesimo primo. Idem si quis, dat

A. A. 4 aliquid

aliquid alteri vt baptizet aliquem extreme indigentem. capite vigesimo septimo. num. 113.

SIMONIA

Quo ad ordines.

QUI recipit ordines etiam minores per simoniam realem, commissam ante ordinationem, etiam dando tertio, & non ordinatori, est Simoniacus & excommunicatus: Si verò det post ordinationem non est Simoniacus, vel certè non incurrit talem simoniam quæ inducat excommunicationem. Quòd si alius det ordinatori, vel tertio, ipso ordinando infcio, vel contradicente, non committit Simoniam recipiendo ordines, quamvis postea soluat illud, quod eo infcio datum fuit. dummodo non habeat gratam dationem illam. cap. 25. num. 68. §. 2.

Non est vera Simonia in foro interiori dare notario Episcopi pro instrumento ordinis aliquid amplius quam debet, nec Episcopo, pro pastillis; præsertim post susceptum ordinem nullo interueniente pacto. verum est quòd in foro exteriori pos-

set
101
S
pre
latu
ius e

A
Si
ad
est,
tural
Rati
H
proc
Sim
etian
pora
qui e
mere
rei te
quio
C

set

set præsumi simonia. capite 23. numero 101. §. 11.

Simonia est, si notarius accipiat magis pro instrumento de maiori ordine: & prælatus, qui eo plus exigit pro titulo quo maius est beneficium. ibid.

SIMONIA III.

Quoad pœnam & restitutionem.

ACCEPTVM per Simoniam necessariò restituendum est. cap. 27. num. 32.

Simonia mentalis tantùm non obligat ad restitutionem. Quod quidem verum est, siue hæc Simonia sit prohibita iure naturali, siue diuino. cap. 23. num. 103. §. 15. Rationem huius rei vide tit. Usura.

Habet etiam verum in utroque foro, & procedit, quamuis vtraque pars commiserit Simoniam mentalem tantùm. Procedit etiam non tantùm in eo, qui quærit temporale non dato spiritali, sed etiam in eo qui quærit alterum eorum altero dato. numero 102. §. 5. Et in datione cuiuscumque rei temporalis à manu, & lingua, vel obsequio. ibidem.

Ob Simoniam conuentionalem tantùm

AAa 5 tùm